

Bottrop 2008.május 23.-30.

2008. május 23. péntek

Kis csapatunk az iskola elől indult a nagy útra. A reptérre különbusz vitt fel minket, ahonnan 15.55-kor indult az easy-jet járata Dortmundba. Minden évben, így most is voltak diákok, akik most repültek először. Az út szerencsére minden izgalmak nélkül telt el – bár néhányan szívesen kipróbálták volna milyen is a felhők között hullámvasutazni (két éve volt is részünk benne Dortmund felett ☺). A landolás után Heiner Thiemmann tanár úr már várt minket a reptéren, ahonnan busszal mentünk a Vestisches gimnázium elé, ahol a fogadó családok már vártak bennünket.

S.Sz.

2008. május 24. szombat

Ketteler Hof. Szombaton a Bottrop-Hellenkirchentől nem messze fekvő Ketteler Hofba látogattunk el vendéglátóinkkal. A hatalmas területen fekvő játszótér felejthetetlen élményekkel gazdagított minket :) A mini-golftól elkezdve a bobbályán keresztül az állatsimogatóig mindent kipróbáltunk amit csak lehetett. Az óriási felfújható párnákon ugrálva és a vízi csúzdán lefelé alakítottunk ki egyre szorosabb kapcsolatot német cserediákjainkkal :) A 32 fokos csúshőmérséklet és a tűző nap sem tántoríthatott vissza minket a csúzdáktól és mindenféle egyéb dolgoktól. A hosszú, fárasztó de semmiképp sem unalmas nap után a városban találkoztunk és pizzázni és fagyizni mentünk (isteni a fagy ha arra jártok mindenképp kostoljátok meg)

Kovács Emese 11.B.

2008. május 25. vasárnap

Családi nap. Mindenki a fogadó családjaival töltötte a napot: voltak, akik bányamúzeumba mentek, sokan állatkertbe, de volt, aki Hollandiába a fogadó diák koncertjére ☺.

2008. május 26. hétfő

Ez volt az a reggel, amikor mindenki egyénileg érkezett a megbeszélte találkozóhelyre, ki autóval, ki kerékpárral. 10 körül érkeztünk meg a Moviepark Germany bejáratához és délután 3 óráig szabadidőt kaptunk, mindenki elindulhatott felfedezni a bottropi vidámparkot. Szerintem ez volt a hét egyik legjobb programja, amiben mindenki nagy lelkesedéssel részt is vett. Hiába annak a mintegy 5 órának, amit a parkban tölthettünk, nem sikerült mindent kipróbálni. Viszont cserediákjaink esti programot szerveztek, így nem maradhattunk. Aznap este egy közeli bowling klubba mentünk, ahol szintén remekül éreztük magunkat.

Baum Krisztina 11.B.

2008.május 27.kedd

Reggel viszonylag korán indultunk Oberhausenből,a vasútállomásról, Kölnbe. A német vonatok meglehetősen jobb állapotban vannak mint a magyarországi rokonaik. Az út azonban ugyanolyan eseménytelenül telik, mint nálunk bármelyik éves osztálykirándulás alkalmával. Egyszeri átszállással és röpke másfél óra múlva meg is érkeztünk Kölnbe.

Első uticélunk a kölni dóm volt. Melyet teljesen megalapozottan ajánlok mindenkinek. A dóm hatalmas, gyönyörű, magas, bár kívülről kissé koszos de belül minden várakozást felülmúl. Fényképezni azonban nem nagyon lehetett, mivel e belső világítást csak a festett üvegtáblák szolgáltatták.

A dóm előtti téren rengeteg mozgó szobor aszfaltfestő, valamint világbékeéért tüntető és hittérítő is volt, aki német barátainkat próbálta jobb belátásra bírni. Több kevesebb sikerrel....

Következő állomásunk a Lidnt csokimúzeum volt, ahova a belvároson keresztül jutottunk el, míg végül a Rajna mentén elértük uticélunkat. A múzeumban nem csak nézni, hanem sok sok enni illetve érintenivaló is volt. Többek közt említeném a csokikutat, a bejáratnál a Wellcome-csokit és az 1960-70-80-as évek Twix, Mars, és Mon Cherry reklámait. :)

Délután szabadidőnket töltöttük, ki ki tetszés szerint, főként Köln bevásárlóutcáján, ahol az 1 Eurós bolttól elkezdve a New Yorker, Promod, H&M, Zara, Chanel és még ki tudja milyen üzletek voltak. A sarkokon különböző utcai zenészek (főleg feketék) járultak hozzá a hangulathoz.

Este 21:00 körül érkeztünk vissza a családjainkhoz, ahol meleg vacsi várt minket. És mindenki hulla fáradtan dőlt az ágyba. Aznap este kivételesen nem volt buli ;)....

Irtóra élveztem a kirándulást legszívesebben visszamennék :D

Csányi Réka 11.B.

2008.május 28. szerda

A szerdai nap mindenki számára dőcögösen indult, hiszen most először kellett korábban (7 órakor) felkelni. Az iskola előcsarnokába találkoztunk társainkkal, majd 8.15-kor kezdetét vette a tanítás. Hittan, rajz és ének óra közül lehetett választani. Én a cserediákkal és a barátnőimmel a hittan órán voltam benne, ahol az eutanáziáról néztünk egy nagyon érdekes dokumentumfilmet. A következő óra lyukas óra volt majdnem mindenkinek, majd egy újabb óra következett, én egy énekórán voltam benne, ahol szintén filmet néztünk. Az óralátogatás alatt össze tudtuk hasonlítani a magyar és a német iskolarendszert. Meglepő különbségek vannak. Náluk a diák szabadon felkelhet és sétálhat a teremben de a diákok nem élnek vissza a helyzettel, nem rendetlenkednek.

Miután lezajlottak az órák mindenki hazament ebédelni, majd a Városháza előtti téren találkoztunk a többiekkel. Nagyon kedvesen fogadtak bennünket. A polgármesterúr röviden mesélt Bottropról illetve a már 20 éve tartó Veszprém-Bottrop cserekapcsolatról. A fogadás után buszos városnézésre indultunk a rossz idő és a távolság miatt. Meglátogattunk egy belső udvarral rendelkező, bérházhoz hasonló építményt is, ami egy bánya föld feletti épülete volt, valamint Bottrop híres Tetraéderére is felmentünk.

Miután visszaérkeztünk az iskola elé mindenki hazament, majd este egy bottropi szórakozóhelyen találkoztunk ahová már a lengyelek is csatlakoztak:)

Schei Luca 10.B.

2008.május 29. csütörtök

Én személy szerint nagyon vártam a csütörtöki napot. Rettetően kíváncsi voltam a Schalke 04 hatalmas arénájára. De mielőtt még Gelsenkirchenbe, a stadionhoz utaztunk volna, várt ránk a bottropi Voerde erőmű megtekintése. Mi, lányok, nem voltunk a leglelkesebbek, de azért gondoltuk, valami izgalmasat csak találunk benne. Valamelyest így is lett. Bár a turbinák és transzformátorok nem arattak maradéktalan sikert, azért a bányászsapis séta az erőmű legkülönfélébb zeg-zugaiban nem volt rossz, és hát elvégre a Ruhr-vidéken voltunk, amely iparáról és erőműveiről ismert. Ezután következett a stadion. Itt is mindenhova benézhattük: a VIP-szektorba, az öltözőkbe, a sajtószobába, a Schalke-múzeumba, a kápolnába, már majdnem a fűre is felengedtek minket. Mindannyian elcsodálkoztunk a monumentális látványon és a hihetetlenül modern technikán és azon, hogy itt bizony mekkora tradíciója van a futballnak. A kedvencünk természetesen a "sörvezeték" volt. :) Napunkat egy kellemes fagyizással zártuk.

Ósi Eszter 11.B.

2008.május.30. péntek

Pénteken autóval mentünk Oberhausenbe, ahol a Gasometer előtt találkoztunk a többiekkel. Itt egy kiállítást néztünk meg érdekes képekkel a Földről. A Gasometer tetejéről pedig szép kilátás nyílt a városra és a környékére. Sajnos az idő nem nekünk kedvezett, mert elég felhős és borús volt az ég. A Gasometertől elsétáltunk a pár percre lévő bevásárlóközpontba, a Centroba. A shoppingolásra csak körülbelül 3 órát kaptunk. (én még szívesen maradtam volna) :-) Mindenki megtalálta itt az izlésének megfelelő boltot és sokan vásároltak is. Ezután a vendéglátóm anyukája vitt haza minket Kirchhellenbe. Gyors bőröndpakolás és készülődés következett, mert már indultunk is a búcsúvacsorára, ami egy kellemes olasz étteremben volt. Miután mindenki elfogyasztotta azt, amit rendelt, buszra szálltunk (szerencsére, mert közben elkezdett szakadni az eső :-) és egy rövid séta után meg is érkeztünk a házibuliba, ami sajnos az utolsó volt ottlétünkönkor. Itt aztán kezdetét vette a 3 óráig tartó parti, mert 4 órakor már indult is a buszunk Dortmundba, a reptérre. Én nagyon jól éreztem magam és szívesen maradtam volna még. :-)

Kugler Enikő 11.B.

2008.május 31. szombat

Der letzte Tag...Egyikőnk se gondolta volna,hogy ilyen hamar itt lesz, mégis elérkezett ez is. Fél négykor találkoztunk az iskola előtt, amikor is megkezdődött a búcsúest és a nem éppen kielégítő mennyiségű (jobb esetben is csak másfél-két óra) alvás miatt rendkívül fáradt német és magyar diákok búcsúzkodása. Félálomban integettünk nekik,majd utaztunk a dortmundi reptérig. Ott rövid pihenés után volt szerencsénk észlelni, hogy a német biztonsági ellenőrzés valamivel nagyobb érzékenységű műszerekkel dolgozik a hazainál (tehát már egy apró fémzipzárra a ruházatunkban óriási csipogás volt az ellenőrző kapu reakciója :P),valamint,hogy az egyébként kedves repülőtéri alkalmazottak hajnalban valahogy másként viselkednek. :D Fél hatkor felszálltunk, ezután következett másfél óra pihenés a felhők felett, ahol mindig süt a nap. :) A sikeres landolás után, kiszálláskor rekkenő hőség volt a fogadtatás. A fővárosból a már ismert, pótkocsis kisbusz szállított haza minket Veszprémbe. Fáradt mosollyal az arcunkon kászálódtunk ki a buszból...Igen, nagyon jó volt ott lenni, mégis olyan jó újra itthon...

Fódi Petra 11.B.